

Zovu ih osnivači, gazde, vlasnici, preduzetnici, privatnici, tajkuni. Posprdno. Za sve njih kažu, „kako mi nije dosta para“, „samo grabe još i još“. Oni „izrabljuju“... U vremena svetskih kriza, oni su krivi čitavom svetu. U obična vremena, oni su krivi u državama koje su stalno u krizi. Sve do konačnog zaključka: „Svi su oni isti“....

Nisu.

Da se razumemo - svi mi ujutru rano iz toplih postelja ustajemo ili u hladne ležemo zbog para. Ili nas plaćaju ili se samoplaćamo. Pa tako i oni. Al' med' njima velike, ogromne, gromadne, suštinske razlike ima. Razlika je što su neki u ovom što našim jezikom poslom zovemo, biznisu, samo zbog para. Takve Mani Gotovac med' društvenom elitom, nažalost, prepoznaje i tačno, jasno i iskreno naziva – grabitivci (od glagola „grabiti“ i imenice „primitivac“). A u bašti takvoj, i uz takvo cveće, srećom je niknu i samonikli.

Samonikli su oni koji nisu tu samo zbog para.

Nakon godina i godina rada i druženja raduje me, hrabri, sokoli – samonikli su većina.

Samonikli stvaraju iz potrebe za ljubavlju i priznanjem sredine.

Samonikli stvaraju zato što, ma kako neretko bolno je, ipak zabavno je.

I kad ih pitate, ni oni ne znaju šta je to u poslovnom biću što ga vodi prema ... Novac, nije. Ponovo, tačno, oprezno, polako sa jasnom razlikom ... samo novac, nije.

U ovom broju...

Samonikli	1
Kompanije u državnom vlasništvu - vlasništvo i upravljanje	2
Nema ERP-a bez jasne organizacije, ali i jasnog plana	3
Analiza procesa je preduslov za poboljšanje	4
Samo multitasking mileniumac je dobar mileniumac	5
Iz dnevnika jednog direktora	6
Aktuelnosti	7

Samonikli*

Boris Vukić, partner ASEE

Za nekog nalik samoniklom, je mudri, na neki drugi način sličan mu, Borislav Mihajlović Mihiz zapisao: „Ne radi on to zato što voli, već zato što mora.“

Zašto je jedan samonikli, u srednjim godinama, u zemlji u kasnim teškim godinama, krajem prošlog veka, ostavio potpredsedničko mesto u ogromnoj korporaciji i sve što uz to ide (automobil, zlatna kartica – no limit tada skoro i no control, sekretarica, vozač (sve puta dva)) i iznajmio poslovne prostorije, za sebe i svoje prvoborce, malo manje od jedne od njegovih kancelarija. Da bi se obogatio? Ma, ajte molim vas.

Za nekog nalik samoniklom, je mudri, na neki drugi način sličan mu, Borislav Mihajlović Mihiz zapisao: „Ne radi on to zato što voli, već zato što mora.“

Samonikle niko nije učio kako se pokreću firme. To se naučiti ne može, a pogotovo ne od onih sa budžeta, iz ma koje države budžet bio. I kad je kriza, nesrećne što bez posla ostaju bogaljima čine savetovajući ih „kako pokrenuti sopstveni biznis“. I neko (tačnije nešto) reče, što u slabo prevedenom instant uputstvo pročita, „Osvrnite se i vidite šta neko uspešan radi pa i vi krenite“. I ko to poslušna neće samo nesrećan već će i dužan biti. Onaj ko iskreno veruje u ono što zbori, dok o preduzetništvu priča, ne čeka da dobi-je platu, već svoj biznis pokreće.

Samonikli su pokrenuli i vode kompanije. Neki čak i nisu vlasnici. Nije bitno da li su novac uložili. Založe oni sebe, svoja 24 sata, svojih 365 dana, svoje godine, desetljeća. Prilože ono što svi imamo ali samo oni kompaniji daju – svoje srce. Kad obolevaju od njega i obolevaju. Kad umru od njega i umru. (Znate li ijednog kome je u čitulji pisalo „Posle duge i teške bolesti...“ uvek je „Iznenada nas je napustio naš...“)

„Ne radi on to zato što voli, već zato što mora.“

Objašnjavao jednom ozbiljan glumac kako je teško za uloge se spramati i da dok ulazi „u lik“, taj „lik“ ga sve više obuzima i kako i kad po gradu šeta, u prodavnice ulazi,

sa prijateljima sedi, decom razgovara, ... on je stalno „u liku“. Za razliku od njega koji kad ulogu savlada, kad zavesa padne iz „lika“ izađe, samonikli nikada iz „lika“ ne izlazi. Ako ikad i kaže da jedva čeka da u penziju ode, neće reći da ne govori istinu već da laže.

„Ne radi on to zato što voli, već zato što mora.“

Nekoliko njih se, nemilosrdnih prevashodno prema samom sebi, rano ujutru pojavilo, nenajvaljeno (najavili bi oni, ali su to jutro tuširajući se odlučili) kod nas na vratima da bi taj dan na seminaru proveli. Jedan je sam (ima šofera, ali ga tako nemilosrdan budio nije), velikim džipom stotine kilometara prešao jer je u neretkoj noći kad san mu ne dolazi na sajtu video knjigu u kojoj, verovao je, naivan, lek za nesanicu će naći (ne znajući da dobre knjige iz menadžmenta rešanja ne nude već samo druge, istina lepše, uglavnom, nesanicu izazivaju i ka onom, pokraj kreveta, blokčiću misao i ruku vode.)

„Ne radi on to zato što voli, već zato što mora.“

▶ Samonikli deset godina zida objekat od xyzw kvadrata i neće da ga izda velikom trgovinskom lancu, jer „nisam ja to zato pravio, već za proizvodnju i istraživački centar da bude“. Ma kako mu se tada, a meni što to pišem sada, raznorazni finansijski stručnjaci podsmevali. Ne razumeju oni da život organizacija bi bio tako jednostavan kada bi se odluke donosile samo na osnovu brojeva. Ali i da bi jako kratko trajao.

„Ne radi on to zato što voli, već zato što mora.“

Samonikli uloži svojih xy miliona da bi mu banka dala (e ne da niko, a pogotovo ne banka) još više od toliko da podigne još jedno čedo, još jednog monstruma. I veruje li iko još da on to novaca samo radi? (Dal sam to čuo „Kako mu nije dosta“) A šta biste tom samoniklom savetovali da vam je sin, otac, brat? Ko od toga koristi ima? On? Reketaši, politički ili obični? Zaposleni? 'Ajd iskreno. (Nije bitno da li je xy miliona ili xy hiljada)

„Ne radi on to zato što voli, već zato što mora.“

Samonikli ne prave vlade, jer vlade nisu pravile njih. Samonikle niko ni posadio ni posejao nije. To su posadeni, posejani. Njihovo je seme iz drugih ruku stiglo.

Samonikli su vitalna žila rude u rudniku i, moram verovati, da će oni koje biramo ili se sami biraju ipak na kraju (ne znajući gde je kraj) njima se okrenuti (ne po harač, za boga miloga, opet). Pomažući samonikle, ne samo ne odmažiću im, iako i to je za početak puno, pomoćiće i naše privrede i naše države. Samo samonikli svet spasiti neće ali bez njih ćemo sigurno propasti.

**Hvala samoniklom Živojinu*